

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei

Pe jumătate 75 Lei

În străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Răutatea omenească

— Sguduitorul sfârșit al unui cioban, răpus de diavoleasca lăcomie —

Răutatea omenească este multă și mare. Aproape nu-ți vine să crezi ce-ți în stare să faci o faptură cu suflet, când spurcata lăcomie îi încăleacă simțirile. Animalele răpitoare se sfășie unele pe altele împinse de foame, dar oamenii adeseori le întrec în cruzime. Omul care ucide pe semenul său o face împins nu de foame, ci, de cea mai multori, din râvna de avere. Cine adună și are, este spine în ochii răilor și, nu arare ori, cel cruțător, cel harnic, cel bun, cade jertfă tâlharului leneș, răutăcios, îndobitocit de lăcomie.

În privința aceasta aflăm o știre sguduitoare, care umple inima de amărăciune. Te întrebi: se mai pot întâmpla astăzi, în al 20-lea veac de lumină și creștinătate, asemenea grozăvii?

Faptul s'a întâmplat în ziua de 9 Octomvrie, la Calbor, în județul Făgăraș. Un om sătul de lume, umblat prin străinătăți, unde cu trudă multă și cu sudori amare a adunat o fărâma de stare, s'a întors în satul lui de naștere, a cumpărat o mică turmă de oi și le-a închiriat o halcă de pășune. A găsit și pentru sine o glugă, un bubou mișos, o căciulă rotilată și un cârlig, cum e datina la oi. S'a rupt cu totul de oameni, de sat, de hărmlăia lumii, și s'a lipit de ciobănie.

Își aduna dimineața oișoarele blânde și le ducea peste colnice, să le găsească pășune bună. Nu avea nici o faptură omenească în jurul său. El era baci, alergător și strungariu. Povestea cu mieluseii, cu câinii credincioși, cu păsările ceriului.

El fusese înainte călugăr pe la Ierusalim și a schimbat chilia strămtă dela Sf. Mormânt, cu marea mănăstire a firii. A rămas tot călugăr. Clopot de chemare la rugăciune îi erau tunetele ceriului, cădelniță prăpăstiile adânci, acoperite de neguri. Făclii avea stelele nenumărate și altar de ingenunchiere pragul munților, cu creștetele albite de omăt.

Ducea o viață apropiată de țăriile albastre și, când se găsea pe culmile celea înalte, ochii lui căutau cu evlavie scara cea sfântă, visată de Iacob, patriarhul. Viață cum numai în cărțile celea sfite ale bibliei se mai pomenește.

Oamenilor din lume nu putea și nu avea suflet să le facă nici un rău. Își vedea de oițe, de stână, de țarcul mieilor. Dacă cobora vreodată între oameni, o făcea numai ca să cumpere câțiva bolovani de sare, o desagă de făină și vre-o pereche două de opinci. Incolo lumea cu ale ei și shimnicul vieții ciobănești între culmi și pe țancuri singuratic de stânci. El nu mai era al lumii și lumea nu era a lui.

Însă chiar această fugă de lume l-a făcut pe ciobanul dela Calbor spine în ochii lăcomiei și ai răutății omenești. Seara, când coborea cu turma la hodină, când vatra de jăratec dela stână încălzia un biet ceun de mămăligă și lumina hățiguri de codru, răutatea omenească pândia pe alături, de sub cetini negre de brad. Cei cari îl cunoșteau se gândeau cu jind la oile grase, la brânza gustoasă din burdufuri. Și, mai ales, la banii pe cari li numărau în gând în chimirul ciobanului umblat prin lume. Se vorbea jos, în comună, că shimnicul dela stână ar avea dolari mulți, strânși prin celea țări străine într'o întreagă viață de om.

Asemenea vești scurtau inimile păcătoase, prindeau graiu și le ducea vântul pe toate cărările. Șarpele lăcomiei trezite creștea și se îngroșa, zi de zi. Veninul ingrămădit nu mai avea loc.

Și păgânătatea s'a săvârșit.

Într'o dimineață de toamnă, când negurile s'au topit spre culmi și soarele blând a privit spre stâna din pripor, ciobanul shimnic dela Calbor nu și-a mai scos turmulă la pășune. Oile rămânând se imbulzeau zadarnic în porțile de ostrețe. Alături, lângă vatra stinsă, stăpânul zăcea întins, cu capul crepat de topor și cu sângele bălțuit peste glugă. Câinele credincios urla a pustiu în cărare, spre sat.

Povestea se încheie aici.

Poveste duioasă și sfășietoare cum numai în „Miorița” cea de veșnic preț a neamului nostru se mai poate întâlni. În copilărie, când ceteam la școală jalnică întâmplare a ciobănașului moldovean, ucis de soții lui, nu ne venea să credem așa ceva. Și o socoteam plăsmuire a vremilor de mult călătorite.

Întâmplarea, iată, s'a repetat acum

în zilele noastre, și aruncă o înspăimântătoare umbră asupra sufletului omenească.

Noi am prins întâmplarea și am ferecat-o aici, la gazetă, în slove, ca să se cunoască pretutindeni și să ne dăm seama cât de lunecoase mai sunt și astăzi cărările omenești. Cum se plimbă păgânătatea printre oameni și cât de respingătoare sunt roadele ei, ca cea dela Calbor. Un motiv mai mult să ne lipim de mântuitoarele porunci evangheliei și să facem tabără mare în jurul altarelor creștinești, cari singure pot îgoni din lume crimele și răutățile lăcomiei.

Când toate sufletele vor simți creștinește, soarele nu va mai lumina sfârșituri sguduitoare ca cel al bietului cioban din munții Făgărașului.

A. Melin

M. Sa Regele a implinit 42 de ani

Miercuri, în 16 l. c., M. Sa Regele Carol al II-lea a implinit 42 de ani. În ziua amintită școlile n'au ținut cursuri, sărbătorind în mod public ziua de naștere a Suveranului.

Liceul de băieți din Blaj a organizat în sala de gimnastică o serbare la care a luat parte și Școala comercială superioară de băieți, cu coruri, declamări și o cuvântare, despre însemnătatea zilei, rostită de d. prof. I. Covrig.

La școlile normale de băieți a fost același program. A vorbit d. prof. V. Stolca.

La școlile de fete, după tedeum-ul din capela Institutului, a vorbit elevelor d. prof. V. Urzica. Au fost și declamări și coruri.

La ora 11 s'a slujit în catedrală un tedeum la care au asistat toate autoritățile locale, bisericesti, civile și militare.

Maica Domnului ocrotitoare a marinarilor români

Șefii marini români, împreună cu P. S. Episcop Gherontic al Tomisului, au hotărât ca să ia de ocrotitoare a marinarilor români pe Preacurata Fecioară Maria. O icoană frumoasă, despre care se spune că ar fi făcătoare de minuni, a fost purtată, în ziua de 7 Oct., în pelerinaj la mare. Icoana a fost adusă dela schitul Durău (Neamț) și a fost păstrată în catedrala Episcopiei din Constanța.

La 1 Oct. a luat parte la procesiune lume multă, marinari militari și civili, școlile, pescarii și credincioși mulți, în frunte cu Episcopul. S'au făcut rugăciuni și icoana a fost consacrată „Sfânta Marie dela Mare”. An de an, în luna Iunie, când e și ziua apelor, se va ieși la mare, în procesiune, cu icoana Maicii Domnului cea adusă dela Neamț.

Talcuirea evangheliei duminicii

Dumineca XXIII, după Rusalii sau a VI, după Înălțarea Sfintei Cruci (24 Oct.) Luca 8, 27 - 39.

Evanghelia de astăzi este aproape aceeași care s'a cetit în Dumineca V, după Rusalii, adică despre îndrăciții din ținutul Gherghesenilor, cu deosebirea, că pe când evanghelia din Dumineca V, după Rusalii e scrisă de sfântul evanghelist Mateiu, cea din Dumineca VI, după Înălțarea sfintei Cruci este scrisă de sfântul evanghelist Luca. În cea dintâi e vorba de doi îndrăciți din ținutul Gherghesenilor, în a doua numai despre unul, și acela din ținutul Gadarenilor, dară minunea este aceeași. Mai sunt ele apoi și alte câteva mici deosebiri între povestirea unuia și a celuilalt, dar acestea sunt foarte neînsemnate.

27. În vremea cea mergând Isus în ținutul Gadarenilor, l-a întâmpinat un bărbat oarecarele din cetate, carele avea draci de multă vreme, și în haină nu se îmbrăca, și în casă nu rămânea, ci în mormânturi.

Ținutul Gadarenilor este de cea parte a mării și se numea Decapoli, adică ținutul celor zece cetăți. Încă și astăzi se află, cam la mijlocul țarmurelui răsăritean al Mării Tiberiadei, niște ruine, iar lângă ele locul se pleacă țepiș spre mare, întocmai cum ni-l descriu sfinții evangheliști.

28. Și văzând pe Isus, strigând a căzut înaintea lui, și cu glas mare a zis: »Ce ai cu mine Isuse, Fiul Dumnezeului Celui de sus? Rogu-te nu mă munci! 29. Căci porunca duhului celui necurat să

iese din omul acela. Pentru că de multe ori îl apuca și deși îl legau cu lanțuri de fier și cu obezi și-l păziau, sfârma lanțurile, și îl alunga dracul prin pustie.

Diavolul nu poate suferi ființa de față a Mântuitorului și Dumnezeului nostru Isus Hristos, numai decât îl recunoaște și îl numește Isus, Fiul lui Dumnezeu Celui de sus. Totdeodată recunoaște și aceea, că Isus este poruncitor al duhurilor necurate. Și acum urmează o convorbire interesantă între Domnul nostru Isus Hristos și între diavolul:

30. Și l-a întrebat pe el Isus, grăind: »Carele îți este numele?« Iară el a zis: »Legiune«, căci draci mulți intrase într'insul. 31. Și-l rugau pe el să nu le poruncească să meargă în beznă.

Diavolul a spus că pe el îl cheamă legiune, adică regiment. La Romanii cei vechi 6600 de oameni formau o legiune. În țara noastră, care se numea pe vremea Romanilor Dacia, la Alba Iulia se afla legiunea a treisprezecea, numită Gemina. Așadar nu un diavol, ci câteva mii se aflau în biet omul acela. Pentru acești diavoli cea mai mare pedeapsă era să meargă în beznă, adică în iad.

32. Și era acolo o turmă mare de porci ce păștea în munți, și-l rugau să le poruncească ca să intre în aceștia. Și le-a poruncit. 33. Și ieșind dracii din om, au intrat în porci, și s'a pornit turma pe țărmuri în iezer, și s'a înecat.

Cât de grozav îl munciau dracii pe bietul om, am văzut mai sus, iată însă că acum, intrând în porci, întreagă turma s'a pornit pe țărmuri în iezer adică în lacul sau marea Tiberiadei, și s'a înecat. Iezer este cuvânt slavonesc și înseamnă loc de munte, ochiu de mare.

34. Iară păstori văzând ceace se făcuse, au fugit, și mergând, au spus în cetate și prin sate. 35. Și au ieșit să vadă ce a fost. Și au venit la Isus, și au aflat pe omul, dintru carele ieșise dracii, îmbrăcat și venindu-și în mințe, șezând lângă picioarele lui Isus și s'au temut. 36. Și le-au spus lor cece văzuse, cum se mân-

tuse îndrăciții. 37. Și l-a rugat pe dânsul tot poporul ținutului Gadarenilor să se ducă dela dânsii: căci erau cuprinși de frică mare. Și el, intrând în corabie, s'a întors.

Foarte frumoasă este descrierea sfântului evanghelist, mai cu seamă aici, unde arată recunoștința fostului îndrăciți. Inșiși locitorii din acel ținut erau foarte infrițați, și au făcut asemenea lui Petru, care și el la rândul său i-a zis Domnului Hristos: »Ieși dela mine, că păcătos sunt eu, Doamne«. Parecă-l vedem pe Mântuitorul nostru, cum va fi zimit în sufletul său, auzind rugarea poporului, care nu-și dădea seama pe cine-L roagă să-i părăsească.

38. Iară bărbatul, dintru carele ieșise dracii, îl ruga, ca să fie cu dânsul. 39. Iară Isus l-a slobozit pe el, grăind: »Întoarce-te în casa ta, și spune, câte țiva făcut ție Dumnezeu«. Și s'a dus, mărturisind prin toată cetatea, câte l-a făcut Isus lui.

În schimb fostul îndrăciți cât n'ar fi dat, ca să poată fi pururea cu Isus, dară Mântuitorul l-a respins, te miri din care pricină, i-a dat însă voie, să spună la toată lumea ceace i-a făcut dânsul. Iară fostul îndrăciți așa a și făcut.

* * *

Dracii îl recunosc pe Isus de Fiu al lui Dumnezeu Celui de sus, oamenii însă nu. Asta-i ceace ne izbește în sfânta evangheliă de astăzi. Și așa este și în viața de toate zilele. Câte mii de oameni, nu numai dela orașe ci chiar și dela sate, nu-l recunosc pe Domnul nostru Isus Hristos de Dumnezeu adevărat! — Minunată e deosebirea izbitoră dintre purtarea față de Isus a poporului din ținutul Gadarenilor și a fostului îndrăciți. — Bine ar fi, dacă și noi am învăța ceva dela acest îndrăciți și dacă am ști și noi să fim mulțumitori față de Domnul nostru Isus Hristos, și l-am vesti și noi între prieteni și cunoștinții noștri.

Părintele Iuliu

Cetiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Foia „UNIRII POPORULUI“

Dumnezeu

Într'o țară îndepărtată a fost odată un împărat care cu cât îmbătrânea, cu atât simțea mai mare mâhnire în suflet.

— În viața mea, zicea dânsul, am gustat și am văzut tot ce este îngăduit omului să guste și să vadă. Ceva însă în toată viața mea n'am văzut: pe Dumnezeu. Trebuie să-l văd.

Și dădu poruncă mare boierilor, sfetnicilor și preoților săi:

— Dacă nu-mi veți arată pe Dumnezeu, o să vă pun pe toți la închisoare și am să vă pedepsesc strașnic!

Și le dădu un soroc de trei zile.

În curtea împărătească se stinse veselia. Curtenii umblau de ici-colo cu capetele plecate așteptându-și groaznicul sfârșit.

În ziua sorocului hotărât, toți boierii, sfetnicii și preoții păstrau tăcere mare, iar împăratul tocmai se pregătea să rostească osânda înfricoșătoare. În clipa aceea însă un copil de păstor păși în fața împăratului și-l zise:

— Dă-mi voie, Măria Ta, să-ți împlinesc eu dorința!

— Bine, răspuse împăratul. Dar bagă de seamă că ți-e capul în joc!

Și copilul de păstor luă de mână pe împărat și-l duse într'o plață și-l arătă soarele strălucitor și-i grăi:

— Privește în sus!

Împăratul vru să ridice capul ca să arunce o privire spre soare, dar razele orbitoare îl pricinuiră durere în ochi și-l siliră să plece capul și să închidă ochii.

— Ce-ți trăneste prin mințe, băete, zise dânsul către păstor. Nu cumva vrei să orbesc? Atunci copilul de păstor zise:

— Vezi, stăpâne? Și doar soarele e numai o mică rază a mării lui Dumnezeu, un colțisor neînsemnat al împărăției lui Dumnezeu: Cum ceri tu atunci să vezi pe însuși Dumnezeu cu ochii tăi slăbiți și înlăcrimați? Mai bine caută să vezi pe Dumnezeu cu ochii sufletului tău!

Aceasta plăcu împăratului care grăi astfel către copilul de păstor:

— Văd că ai o mințe luminată și un suflet înălțat. Mai bine răspunde deci la următoarea întrebare: »Ce a fost înainte de a fi Dumnezeu?«

Păstorul stătu pe gânduri o clipă și apoi vorbi:

— Stăpâne, nu te supăra, dar te rog să numeri!

Împăratul începu să numere:

— Una, două, trei...

— Nu, nu — îl întrerupse păstorul — nu numeri bine. Incepe înainte de unul.

— Cum asta: Nu știți că înainte de unu nu este nimic?

— Înțeleaptă vorbă ai rostit, stăpâne; nici înainte lui Dumnezeu n'a fost nimic! Aceasta plăcu și mai mult împăratului care grăi astfel către păstor:

— Am să-ți fac un dar împărătesc dacă o să-mi mai răspunzi la o întrebare: »Ce face Dumnezeu?«

Iar păstorul îi răspuse:

— Bine, o să răspund și la întrebarea aceasta, dar împlinește-mi o rugăciune. Schimbă cu mine hainele tale!

Și împăratul își scoase hainele împărătești și le dădu păstorului. Și păstorul se urcă pe tron, luă sceptrul în mână și, arătând spre împăratul îmbrăcat ca păstor, care stătea la picioarele tronului, glăsu astfel:

— Iată ce face Dumnezeu: pe unii îi ridică pe tron, iar pe alții îi alungă!

Și se îmbracă iarăși cu hainele de păstor. Împăratul rămase multă vreme pe gânduri, apoi zise înseninat:

— Da, acumă văd pe Dumnezeu!

Liviu Rebreanu

Serbările Agru-lui parohial din Blaj

„Asociația Generală a Românilor Uniți”, organizația locală din Blaj, și-a deschis activitatea cu mari serbări, la cari au participat I. P. Sf. Sa Episcopul Dr. Valeriu Tr. Frențiu și d. ministru Valer Pop

Agru-l parohial Blaj, constituit în primăvara trecută, și-a început activitatea printr-o serbare religioasă care a avut loc duminică trecută.

În vederea serbării, conducerea Agru-lui local a început pregătiri din vreme, alcătulnd programul și luând măsuri pentru împodobirea orașului, a catedralei, porți de triumf și reflec-toare pentru iluminatie.

La această serbare au fost invitate și fețe înalte din afară. I. P. Sf. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, Episcopul Orzii, a fost rugat să patroneze aceste serbări iar d. Valer Pop, ministrul justiției, președintele Agru-lui provincial, să le prezideze. I. P. Sfinția Sa a venit la Blaj dela București, sâmbătă după masă la ora 4, odată cu d. ministru Valer Pop. Li-s'a făcut o primire frumoasă, de față fiind la gară, pe lângă Comitetul local al Agru-lui, și altă lume aleasă: capii autorităților dela județ primărie, armată și reprezentanți gremiului metropolitano.

S'au rostit cuvinte de bun venit de către Rev. Domn Dr. Ioan Bălan, canonic, în numele Mitropoliei, Dr. Virgil V. Baican, președintele Agru-lui local, în numele Asociației ce prezidează. După răspunsurile I. P. Sfinției Sale și al dlui Valer Pop, oaspeții și localnicii, având în frunte un impunător cortegiu de cercetași și călărești, s'au îndreptat spre catedrală unde I. P. Sfinția Sa a slujit vecernia.

Ziua a doua

Duminică dimineața la ora 8 a slujit, în catedrala frumos împodobită, sf. slujbă arhierescă, I. P. Sfinția Sa, a pontificat înconjurat de sobor de canonici și preoți.

Răspunsurile le-a dat corul mixt al catedralei împreună cu muzica batalionului 6 Vânători din Aiud, sub conducerea dlui prof. Celestin Cherebețiu. A predicat Rev. Domn Ioan Moldovan canonic, despre datorințele unui bun creștin, vorbind cu multă însoțire și căldură.

La sfârșitul sf. liturghii I. P. Sfinția Sa a împărțit o mulțime de credincioși, membrii ai Agru-lui, oaspeți și localnici, membre ale Reuniunii Femeilor gr. cat. române din Blaj, elevi și eleve dela școlile Blajului. Cel dintâi care s'a apropiat de Sf. Potir a fost însuși d. ministru Valer Pop, urmat de sulta sa, d. Cipăianu fost ministru, d. Ștefan Pop deputat dela București și director al colegiului Sf. Sava, și alții.

Ședința festivă

După sf. slujbă dumnezească s'a ținut în Sala de gimnastică a liceului de băieți ședința festivă a Agru-lui local. La masa din frunte au luat loc: I. P. Sf. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, dd. ministru Valer Pop, care a și prezidat ședința, II. Sa D. Dr. Victor Macaveiu, vicariul sf. Mitropolii, Rev. Domn Gh. Dănilă, canonic, președintele Agru-lui arhidiecezan, Dr. Virgil V. Baican, președintele Agru-lui local și Dr. Ioan Blănu vicepreședinte. Sala e plină de mulțimea localnicilor, preoți, oficiali, civili și militari, precum și tineret din școlile Blajului. Au fost și oaspeți străini, dintre cari amintim pe dd. Gh. Cipăianu, fost ministru, Ștefan Pop directorul liceului sf. Sava din București, E. Hopârteanu primpreședintele tribunalului Dumbrăveni, Dragolea

procurorul tribunalului Dumbrăveni, prefectul de Turda Tomasiu și Teodoru, șefi de cabinet, d. Modrișan, și alții.

Șirul vorbirilor îl începe I. P. Sf. Sa Episcopul Orzii, laudând gândul bun al aceluia cari în program au dat însemnătatea cuvenită lui Isus din sf. cuminecătură și cerând binecuvântarea Domnului peste lucrările adunării.

Vorbesc apoi dd. Dr. Virgil V. Baican în numele Agru-lui local, Rev. Domn Gh. Dănilă canonic, în numele Agru-lui arhidiecezan, dna prof. Emilia Hopârteanu în numele Reuniunii Femeilor gr. cat. din Blaj, prof. O. Modorcea în numele primăriei Blajului, S. Gîzdavu prefectul jud. Tr. Mică în numele prefecturii, și II. Sa D. Dr. Victor Macaveiu. Șirul cuvântărilor l-a încheiat d. Ministru Valer Pop.

Cuvântarea dlui Ministru Valer Pop

D. ministru arată mai întâi suferințele poporului românesc din Ardeal și greutatele prin cari a trecut până la 1700 când s'a făcut unirea cu Roma. Apoi continuă:

„Biserica română unită a avut de îndeplinit o misiune istorică și această misiune și-a îndeplinit-o pe de-a-ntregul, ea s'a confundat cu viața și aspirațiile neamului.

După realizarea unității naționale tot mai des și tot mai mulți se întreabă, din strana din față, ce rosturi mai poate avea în viața neamului Biserica Unită? Tuturor nedumeririlor noi le răspundem calm, însă cu fermitate: Misiunea bisericii române unite nu s'a terminat, iar rosturile ei în viața națională sunt s-dănci și nesdruncinate. Această misiune nu constă în așăzarea pasiunilor, în favorizarea învrăjbirii între frații de acelaș sânge, în acțiunea de prozelitism, în tendințe de combatere sau de slăbire a Bisericii române ortodoxe și nici măcar în forțarea unei anumite soluții în ce privește refacerea unității religioase a tuturor Românilor. Dorim cu toată tăria sufletului nostru această unitate religioasă. Știm însă și credem că această unitate nu poate fi rezultatul vrăjmășiei sau luptei, ci numai o urmare firească și ineluctabilă a volnței și harului ceresc.

Cu cinci ani în urmă când sub oblăduirea marelui dispărut, a Mitropolitului Vasile, am pus temelii Asociației Generale a Românilor Uniți, cel dintâi gând al nostru a fost un gând de înfrățire în muncirea ogorului întelenit al nației românești, iar cel dintâi gest mâna întinsă frățește pentru împreună lucrare în cele bune.

De atunci și până astăzi nici biserica care ne ocrotește, nici noi ce facem parte integrantă din ea, nu am desmășit gândul exprimat și nu am retras mâna întinsă. A fost atacată biserica, a fost atacat Agru-l, am fost atacat și eu.

Am fost și sunt atacat cu înverșunare pentru acordul dela Roma. Da. Am încheiat acordul dela Roma și răspund pentru el în fața lui Dumnezeu și a oamenilor. În cadrul concordatului încheiat cu Sfântul Scaun de cel mai de seamă fruntași ai Bisericii ortodoxe, am tratat și semnat un acord de interpretare. Prevederile mele s'au realizat. Actele de donaționale și fundaționale ale împărătesei Maria Terezia, scoase la iveală la stăruința mea din arhivele Vienei, confirmă că averile acestor

fundațiilor au fost destinate bisericii catolice din Transilvania, fără deosebire de rit. Astfel, aceste averi potrivit art. 3 și 5 din acordul încheiat de mine, urmează să fie întrebuințate în viitor și de Biserica Unită, într-o măsură cel puțin egală cu biserica latină. Cel ce se împotrivesc astăzi cu mai multă înverșunare punerii în aplicare a Acordului dela Roma, nu sunt nici oficialitatea pe deplin lămurită asupra valorii Acordului, nici pasiunea nedreaptă a celor orbiți de idei preconceptuate, ci preținși beneficiari, cari fac dovada că înainte de a fi catolici, sunt în slujba intereselor maghiare.

Lupta anunțată pentru deslințirea concordatului și a Acordului dela Roma, ce rost poate să albă pentru cei doritori de armonie în viața națională, pentru cei animați de sentimentele creștinești și românești, pentru cei dornici de a pregăti și înlesni realizarea unității religioase când cerul o va vrea?

Stiliștii, sectanții, raționaliștii, ateii și toată formidabila falangă a dușmanilor credinței, nu se vor bucura oare de sfășierea celor două biserici românești și creștine?

Noi nu putem și nu vom răspunde decât într'un singur fel: Cu pâinea caldă a dragostei creștinești, a iubirei de frate și a mîinii întinse, pentru colaborare, spre binele bisericii lui Hristos și în folosul neamului românesc.

La sfârșitul ședinței d. Valer Pop a înștilințat pe blăjeni că guvernul a hotărît să dea sumele necesare ca până în toamna anului viitor palatul cultural, care de ani de zile stă ridicat în roșu, așteptând tencuiala și mobilierul dinăuntru, să fie terminat. Pentru terminarea lui mai trebuie o sumă mare de bani. Deocamdată d. Valer Pop a dat, din partea guvernului, suma de *una sută mii* Lei. A promis totodată că străzile Blajului vor fi în curând pavate.

II. Sa D. Dr. Victor Macaveiu a mulțumit pentru cele primite și pentru cele promise.

Procesiunea euharistică

Seara la ora 6, când inserarea aștepta să se reverse de după deal, clopotele catedralei chemau iarăși lumea la rugă. S'a slujit atunci Paraclisul Maicii Domnului, ale cărui rugăciuni roșite cu glas duios de Episcop, au umplut sufletele tuturor de simțire gingașă.

După ce s'a terminat sf. slujbă, s'a făcut procesiunea cu sf. sacrament pe străzile Blajului. Acest punct de program a fost cel mai mareș, cel mai plin de simțire creștinească, răscolind în suflete izvoarele gândurilor bune, frumoase, înălțătoare. Intunerecul s'a fost lăsat peste oraș când clopotele au început să răsună duios, anunțând creștinilor că Euharisticul Isus își părăsește pentru o clipă lăcașul din chivotul altarului și, cu trup și sânge, cu suflet și Dumnezeu, pornește pe străzile Blajului în mijlocul mulțimii pe care o vrea cât mai aproape de inima Sa iubitoare.

Orașul s'a pregătit cum se cuvine pentru așteptarea Dumnezeescului Răscumpărător. Instituțiile și locuințele particulare erau împodobite cu covoare iar ferestrele erau luminate. În câteva locuri, la librării și tipografii, cruci frumos luminate de curent electric împodobiau calea Domnului.

Au luat parte la procesiune ca la cinci mii de persoane. În fruntea cortegiului mergea un student dela Academia de Teologie purtând crucea. Venea apoi muzica batalionului 6 Vânători din Aiud cântând cântece religioase. Urmau instituțiile și asociațiile religioase din Blaj, apoi școlărite multă purtând luminări în mîni. Elevele Școlii Normale de fete au fost îmbrăcate în alb. Au luat parte și două

comune din jur, Spini și Sâncel, în frunte cu părinții sufletești. O parte din clericii Seminarului Bunelvestrii din Blaj îmbrăcați în stihare albe, douăzeci de preoți în odăjdii bisericesti mergeau înaintea baldachinului sub care I. P. Sfinția Sa purta potirul cu sf. sacrament, urmat de d. Valer Pop, de oaspeți și de membrii Agru-lui local.

După ce a parcurs străzile Regina Maria, Regele Ferdinand, Timotelu Cipariu și piața, cortegiul s'a îndreptat spre catedrala luminată de reflectoare puternice. De pe balustradă, Excelența Sa a dat binecuvântarea euharistică mîilor de credincioși ingenuchiși. În dangăt dulos de clopot ce se pierdea în umbrele prelungite ale serii, sf. sacrament a fost depus în chivotul altarului.

În seara aceleiași zile s'a dat în sala de gimnastică a liceului de băieți un concert coral și artistic. Au cântat corurile mixte al catedralei și al Academiei de Teologie, acompaniate de muzica batalionului 6 Vânători din Alud. Corurile au fost conduse de dd. prof. Celestin Cherebeșiu și S. Toduța.

La sfârșitul concertului, cu care serbarea s'a încheiat, d. Valer Pop a rostit câteva cuvinte de mulțumire tuturor acelora cari au contribuit la reușita serbării, iar I. P. Sf. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu a binecuvântat asistența.

Exerciții spirituale pentru mireni la Blaj

Așa după cum am anunțat în numărul trecut al gazetei, s'au ținut în săptămâna trecută exerciții spirituale pentru mireni.

S'au ținut în catedrală de către Rev. DD. George Dănilă și Ioan Moldovan, canonicii mitropolitani. Prima predică, pregătitoare a fost în 6 Oct., seara la ora 7. Au urmat apoi până joi, 10 Oct., în fiecare zi câte două predicile. Una la amiază, între 12—1 și alta seara între 7—8. Predicile au fost urmate de câte o scurtă meditație.

La toate predicile a fost de față lume multă, dornică de primenire sufletească. La unele catedrala a fost neîncăpătoare pentru mulțimea credincioșilor prezenți.

Vineri dimineața, în decursul sf. liturghii, s'a făcut cuminecarea în corpore. S'au cuminecat o mulțime de credincioși, bărbați și femei.

Plecarea I. P. Sf. Sale Episcopul Dr. Valeriu Traian Frențiu

Luni după masă, cu acceleratul de 420, I. P. Sf. Sa Episcopul Orăzii, a plecat spre reședința episcopescă, după două zile petrecute la Blaj, în vederea serbărilor religioase de duminică.

A fost însoțit la gară de II. Sa Iacob Popa, canonic prepozit, II. Sa Dr. Ioan Bălan și Rev. Ștefan Roșianu canonic, P. O. D. A. C. Domșa, protopop de alți preoți din localitate precum și de cohorta „Simion Bărnașiu” a cercetașilor din Blaj și de muzica batalionului 6 Vânători din Alud, care în clipa sosirii și a plecării a cântat imnul papal.

Prea multă nepăsare

În primăvara acestui an am avut, destul de des, tristul prilej de a vedea la sărbătorile naționale drapele, pe locuințe particulare sau chiar și pe instituții publice, cari dovedesc prea multă nepăsare față de acest simbol a tot ceea ce e românesc.

Spre sfârșitul serbărilor de cari pome-neam, poliția locală a dat instrucții publice, afișate în oraș și în presa locală, despre calitatea, mărimea și felul cum trebuie să fie un drapel național.

N'am scris pe vremea aceea nimic asupra faptului că unele drapele nu sunt așa cum trebuie să fie, deoarece ne așteptam că instrucțiile date de poliție își vor produce efectul și cei din cauză vor observa ceea ce trebuia să observe până acum și n'au observat. Ne așteptam că simțul românesc se va trezi până la urmă și simbolul nației va fi îmbrăcat în halna vrednică și potrivită acelui simț.

Ne-am înșelat însă. La serbările religioase din duminică trecută, au văzut drapele naționale nepotrivite, ca și'n primăvara trecută. Unele prea mici, altele din material nepermis, altele decolorate încât nu se mai cunoștea roșul din galben și'n sfârșit, unul rupt pe de margini par'că ar fi fost mâncat de găște. Facem cunoscut în mod public cazul, așteptând ca barem de aici înainte să nu se mai întâmple, ca să nu fim siliți a reveni. Credem, în același timp, că o inspecție a poliției asupra instrucțiilor date, va face să înceteze această nepăsare.

Un foc urlaș în jud. Satu Mare.

Într-una din seriile săptămânii trecute o bătrână de 70 de ani, rudă a locuitorului Ilie Pal din comuna Calciul Mare jud. Satu Mare, s'a dus în grajd ca să mulgă vitele. Cum era întunec, a luat cu ea o lampă de petrol. Ce s'a fi întâmplat în grajd nu se știe, destul că din pricina lampii s'a aprins grajdul, iar de aci focul s'a întins la casă, la șură și la călele de pale și fân. Focul s'a întins la vecin și din vecin în vecin a ajuns până la al 22-lea. Au ars adevărat 22 de gospodării, case, șuri, grajduri și tot ce era în curte. Animalele au fost scăpate. N'au ars decât doi porci și un vișel. Focul a fost stins cu greu, de pompierii veniți din Satu Mare și comunele învecinate, căci pompa satului era stricată și primarul nu s'a îngrijit ca să se repare la timp.

Cu minciuna prânzești, dar nu cizezi

Cei cari nu vor să se impace nici azi cu hotarele României mari, și cari așteaptă din an în an, ba din lună în lună, să se prăbușească, să se strămețeze, să ajungă la granițele României mici de pe vremuri, — au făcut larmă mare în lume despre felul rău cum sunt ținute minoritățile etnice la noi: unguri, nemți bulgari, ruși, evrei. Și au tot strigat, s'au văcărit, ne-au ponegrit, așteptând să ne sară în coaste, de dragul lor, când Rusia, când Italia, când Ungaria, dacă nu chiar Germania și Anglia.

De peste cincisprezece ani împuiază urechile lumii cu minciuni, nădăjduind să și prânzească, să și cizeze cu minciuna.

Dar când eroul rege al Sârbilor a fost ucis mișelește, încă înainte de-a ajunge dușmanii noștri să prânzească, lumea a început a se desmeteci și a vedea că unde-i buba cea veninoasă a războiului, la noi, sau în Ungaria?

Și, pe-o vreme, s'au văzut siliți să se apere, uitându-și de atac. Între timp oameni cu scaun la cap au început să facă cercetări, să vadă ce-i adevărat în tot ce s'a spus până acum despre noi și despre Ungaria.

Și zidul lucrat din minciuni, începe să se prăbușească, și lumea să vadă care e situația la noi și care în Ungaria.

Și acum începe să se descopere, că poporul maghiar e ținut și acum în iobăgie, de mării lor stăpâni de pământ. Că poporul e supus la contribuții îngrozitoare. Că frânturile de români, slovaci, sârbi și șvabi — peste un milion cu toții la oaltă — nu mai au o singură școală națională; că li-se face și în biserici slujbă ungurească, și că li-se maghiarizează numele pe capete. Adică tot vechea politică față de minorități, cu care se laudau ungurii că ne-au fericit pe noi și pe alții.

Aceiași cercetători trecând în România, descopere că ungurii se bucură de votul universal, ca și românii: că și pot alege deputați din sânul lor pe cine le place; că au un partid național maghiar, recunoscut de Statul român; că reforma agrară s'a făcut și pentru unguri și celelalte minorități. Că au școli multe și bune, biserici mari și pline, unde au deplină libertate. Au mai auzit acești cercetători străini la fiecare casă de oameni auți, cântând radio din Budapesta imnul național maghiar; au auzit predici și cuvântări patriotice maghiare, care răsună pretutindenea în orașele cu minoritari.

Și de ceea ce s'au mirat în chip deosebit: au întâlnit aici atâtea gazete și reviste minoritare, tipărite toate la noi, încât nu le venea să creadă.

Ne-au întrebat, că sub regimul unguresc noi românii ardeleni câte gazete și reviste am avut? Le-am răspuns: când ne-a mers mai bine am avut trei ziare zilnice, vreo patru săptămânale și două-trei reviste.

— Și azi ungurii care sunt cu mult mai puțini decât erați voi, au numai în patru orașe douăzeci și cinci de gazete zilnice.

— Au.

— Și cutează să mai imbecile lumea cu apă rece, spunând că n'au libertăți naționale și nu pot trăi în România? Unde s'a mai pomenit așa ceva?

Și străinii au rămas scârbiți.

— Dar cercetați la Cernăuți și Chișinău, și veți afla aceiași desmintiri a miaciunilor.

Și au răspuns: Nu e numai cutezanță. E nerușinare.

Este da! Dar dacă-i din fire?

Dela Secțiile „Astrei”.

Către cetitori

Am intrat în ultimul pătrar al anului. Și cu toate acestea sunt mulți cetitori cari încă nu și-au făcut datoria de a plăti nici prețul primelor trei pătrări. Acum când ați fost învredniciți să culegeți roada muncii anului, sunteți rugați din partea gazetelor, care în decursul muncii de până acum multă împintinare la lucru și multă nădejde în clipe de încercare vă va fi dat, sunteți rugați ca din roada anului să rupeți o parte și să vă faceți datoria plătind abonamentul la foaie. De darurile muncii binecuvântată de Dumnezeu vă veți bucura mai tare atunci, când sufletul va ști că și-a făcut datoria față de toți și față de această gazetă a cărei litere cuprind gânduri smulse din suflatoarele aproprate altarului, pentru sufletele cetitorilor săi.

Ce-i mai nou pe frontul din Africa

— Trupele italiene înainteză încet dar sigur — Câțiva șefi de trib din Abisinia au trecut de partea italienilor —

Cele trei coloane italiene cari luptă pe frontul de nord al războiului (sub comanda generalului De Bono) înainteză mereu. Gândul lor e să ajungă în mijlocul Abisiniei, pe un podiș, unde vor putea pune stăpânire pe cea mai însemnată cale ferată a țării. Capitala Adis-Abeba ar rămânea astfel fără nici o legătură cu celelalte orașe și provincii.

Înaintarea italienilor se face cam greu, deoarece au căzut pe acolo în ultimul timp ploii puternice.

Cele mai de seamă întâmplări de pe frontul din Africa, de o săptămână încoace, au fost predările unor șefi de triburi abisiniene în mâinile italienilor. Primul care s'a predat a fost chiar ginerele Negusului (sau împăratul Abisiniei) un tânăr numit Rasul Gugsă. El se trage dintr'o familie împărătească și se pare că nutrea gânduri de domnie. În ultimele zile gândurile și le-a dat pe față prin aceea că nu mai lupta de loc, spunând că n'are soldați. Negusul i-a prins gândurile și i-a trimis oștire, poruncind totodată oșterilor să nu-l lase să se predea. Sub comanda sa avea 12 mii de oameni.

Vineri, în 11 l. c., pela amiază, Rasul Gugsă a trimis doi soli cu drapelul alb în mâni, spre trupele italiene. Văzând semnele păcii, italienii i-au lăsat să înainteze. Ajunși față în față, solii au spus că vreau să vorbesc cu generalul Santiani.

Fiind duși în fața generalului, robii i-au dat o scrisoare din partea Rasului Gugsă, în care acesta scria că vrea să treacă de partea italienilor numai să nu fie considerat ca prizonier. Italianii au primit condițiile și atunci Rasul Gugsă a trecut pe frontul italian împreună cu 1500 de soldați și numeroase arme.

După el s'au predat și alți șefi de triburi.

Deocamdată, trupele italiene sunt tot în jurul orașului Axun.

Frontul de sud al armatei italiene luptă din greu, mai ales cu avioanele cari au bombardat câteva localități la o depărtare de 150 km. de Harrar. După felul cum înainteză, se pare că frontul de sud va fi acela care va ocupa mai întâi linia ferată ce leagă Adis-Abeba cu celelalte provincii.

Abisiniinii se pregătesc să apere din toate puterile orașul Harrar. În fiecare zi mii de soldați, însoțiți de soțiile lor, se îndreaptă din deosebite părți ale țării spre Harrar. Spun cele mai proaspete știri însă, că orașul totuși va fi ocupat deoarece numeroși șefi de triburi desertează mereu.

În prima zi a săptămânii acesteia, abisiniinii au dat o lovitură neașteptată. Au luat-o pe spatele italienilor și au pătruns în provincia italiană numită Eritreea. Astfel, o parte din armata italiană a rămas fără legătură cu provincia de unde a plecat și unde se găsesc autoritățile.

Tot la începutul acestei săptămâni au intrat în joc și englezii. Dar așa, pe neașteptate, ca să nu încurce lucrurile. Câțiva ofițeri englezi au plecat adevărat în Abisinia unde s'au dat drept ziaristi. După câteva zile de observații »ziaristice« au îmbrăcat uniforma de ofițeri și au plecat, ca voluntari, pe front.

În curând se așteaptă ca trupele italiene să ajungă la munți. Atunci se vor da adevăratele bătălii și atunci vor începe adevăratele greutăți pentru italieni.

E de notat că ministrul Italiei în Abisinia se găsește încă tot în Capitala țării. Guvernul l-a invitat de trei ori să plece și totuși nu vrea. Abisiniinii, așa sălbatici cum sunt ei, nu i-au făcut totuși nimic. Chiar scriu unele ziare străine că acest fapt dovedește că Abisiniinii sunt un popor care n'are lipsă de loc să fie luminați de italieni. Căci, de ochii lumii, Mussolini spune că de aceea poartă războiul ca să supună pe abisiniinii și să-i lumineze. Dar toată lumea știe că el vrea bogățiile abisiniene.

Societatea Națiunilor în fața războiului din Africa

Cel dintâi și mai de seamă rost al Societății Națiunilor e acela de a împăca, pe cale pașnică, orice neînțelegere dintre două popoare. Dacă încercarea de împăcare nu reușește, și popoarele certate se încaeră, pactul Societății prevede să se caute vinovatul și împotriva lui să se ia măsuri.

Vinovatul războiului din Africa a fost găsit: Italia. Împotriva ei au început să se ia măsuri. Mai întâi, fiecare țară, care face parte din Societatea Națiunilor, e oprită de a trimite Italiei arme. În același timp se va îngriji ca armele trimise în alte țări, cari nu sunt membre ale Societății Națiunilor, să nu ajungă în Italia. Abisiniei i-se pot trimite arme, deoarece ea e cea atacată pe nedreptul.

S'au luat, în același timp, împotriva Italiei măsuri financiare și economice. Astfel, nici o țară n'are voie să dea bani împrumut Italiei, nici să cumpere și nici să vândă ceva acelei țări. Măsurile acestea au fost votate, afară de Ungaria și de Austria, și până la sfârșitul lunii viitoare ele se vor aplica.

Anglia e de părerea că ar fi bine să se rupă orice legături cu Italia. Odată de înverșunați sunt Englezii împotriva Italianilor se vede din întâmplarea următoare. Chelnerii din Londra au pornit în zilele trecute, în grupuri de sute de inși, pe străzile orașului, purtând inscripții prin cari cereau că nimeni să nu mai intre în restaurantele unde servesc chelneri italieni. Și lumea nu mai intră, încât unele restaurante, cunoscute că au în serviciul lor chelneri italieni, au rămas goale.

Schimbări de guvern în Polonia și Grecia

Săptămâna trecută n'a fost toomai pe placul guvernelor. Și al nostru s'a clătinat puțin, a reușit însă totuși să mai stea la putere.

În Polonia, în urma unui consiliu de miniștri, primul ministru și-a dat demisia care a și fost primită. Noul guvern nu se deosebește prea mult de cel trecut. A fost schimbat doar prim-ministrul. Asupra pricinilor de schimbare nu se știe prea multe. Se pare că a fost o neînțelegere între prim-ministru și ministrul de externe, colonelul Beck, despre care se știe că e alături de Germania. Colonelul Beck a rămas tot ministru de externe.

Schimbarea din Grecia a fost mai adâncă. Acolo a fost o adevărată revoluție, fără vărsări de sânge. Căderea guvernului a fost provocată de armată. Câțiva generali s'au prezentat primului ministru, Tsaldaris, și i-au cerut să grăbească aducerea în țară a regelui George. Primul ministru n'a vrut să stea de vorbă cu ei și atunci a chemat pe ministrul de război, generalul Condylis pe care l-a întrebat dacă se poate bizui pe armată împotriva nemulțumirilor. Generalul a răspuns că nu se poate bizui. Atunci primul ministru și-a înaintat demisia.

Puterea a trecut, cu ajutorul armatei, prin lovitură de stat, în mâinile generalului Condylis. S'a convocat apoi Adunarea Națională care a votat desființarea republicii chemând pe cetățeni să întărească acest vot în ziua de 3 Noembrie a. c. Până atunci generalul Condylis a fost declarat regent.

O adunare politică cu bueluc

Partidul național-țărănesc din jud. Maramureș a ținut vinerea trecută o mare adunare politică la Sighet. Au luat parte mulți fruntași ai partidului între cari și d. Ion Mihalache, șeful partidului.

S'au ținut cuvântări înflăcărâte, d. Mihalache a vorbit peste o oră arătând ascultătorilor gândul și mijloacele prin cari vrea să guverneze partidul național-țărănesc.

La sfârșitul adunării s'a produs un lucru neașteptat, ale cărui amănunte din cauza cenzurii, nu le știm. Vorba e că d. Ilie Lazăr, președintele organizației național-țărănestre din Maramureș, a fost împușcat la mână stângă de către un sergent de stradă. Împreună cu dsa au mai fost împușcați și câțiva săteni.

Concentrarea tinerilor preregimentari. Tinerii cari conform legii fac instrucția preregimentară sunt împărțiți pe centre și subcentre. Toate subcentrelor au fost concentrate la începutul acestei săptămâni la centre, pentru ca să se vadă astfel mai bine rezultatul instrucției de până acum. La Blaj sunt concentrați tinerii din subcentrelor Crăciunelul de jos, Valea Lungă, Secășel și Roșia de Secăș. Ei au fost încadrării în oraș, pe la locuințele particularilor.

La Târgoviște au înflorit pomii. În mai multe comune din jurul Târgoviștei, pomii au început să înflorească pentru a doua oară. Asemenea știri am mai primit și din alte părți, căci toamna aceasta pare să fie mai lungă și mai caldă decât a fost vara.

A fost arestat pentru că a bătut pe primar. Jandarmii din comuna Cucea, jud. Cluj, au arestat săptămâna trecută pe săteanul Gabriel Petre, paznicul comunei, pentru că a bătut pe primarul comunei. Bătășul a fost înaintat parchetului unde își așteaptă osânda pentru că a ridicat mâna asupra omului legii.

Ultima dorință a unui condamnat la moarte. Într'un orașel american a fost condamnat la moarte un bărbier. Zilele trecute urma să fie spânzurat. După legile țării, judecătorii l-au întrebat dacă are vreo ultimă dorință, care, dacă se va putea, îi va fi îndeplinită. Bărbierul a rugat atunci să i-se îngăduie să barbirească pe procurorul care l-a condamnat. Cererea nu i-a fost îndeplinită, căci de bună seamă procurorul acela ar fi fost mai altcum barbierit decât grecul din poveste.

O căruță dă într'un grup de copii. Locuitorul Petre Cazacenco din comuna Regele Carol II, jud. Ismail, se întorcea de la câmp cu căruța plină de porumb. Când a intrat în sat, caii s'au speriat și au rupt-o la fugă. La colțul unei uliți caii cu căruța au dat într'un grup de copii ce veniau de la școală. Un copil de 7 ani, școlar în clasa întâia, ce ținea cuminte de mână pe o sorioară a sa mai mare, a fost omorât pe loc. Alți câțiva au fost greu răniți. Moartea copilului care a trecut pentru întâia oară pragul școlii săptămânile trecute, a umplut de jale întreaga comună.

Două sute de pui de moț vor învăța meșteșugul la Cluj. Conducătorii țării au făcut un plan prin care să scoată pe moși din starea de sărăcie în care trăiesc. Ca să le dea de lucru, a hotărât să facă școli și biserici, și să repare drumurile. Pe lângă cele de mai sus, două sute de fiș de moț vor fi trimiși la Cluj ca să învețe diferite meserii.

A înșelat 53 de avocași. Întâmplarea de mai jos s'a întâmplat într'un oraș din Germania. La un avocat a intrat într'o zi un neamț, bine legat, gras și chipeș la față. Când ce a intrat, a început să povestească avocatului un proces pe care l-ar avea el cât de curând la judecătorie. I-a mai spus că plătește ori cât, dar în ziua procesului, și numai dacă va câștiga. A plecat apoi dar s'a întors imediat, rugând pe avocat să-i împrumute cinci mărci și să le treacă în contul său. Avocatul l-a împrumutat imediat. În ziua procesului, s'a

pus la judecătorie. Spre mirarea lui, 53 de avocași mai erau acolo pentru același proces. Mare le-a fost mirarea când judecătorul le-a spus că un proces, așa cum îl descriu ei, nu există la judecătorie. Povestea procesului a fost adevărat numai un mijloc ca să scoată banii de la avocași.

Au căzut într'o groapă de tăbăcit piel. La o fabrică de piele din Sibiu s'a întâmplat vineri trecută o nenorocire. Doi muncitori, numiți Cosma Gheorghe și Otto Schoer (sas) au căzut în groapa de tăbăcit piel. La strigătele lor au sârit în ajutor ceilalți muncitori și cu mare greutate i-au scos afară. Unul dintre muncitori, Cosma Gheorghe, a murit imediat. Celălalt e pe moarte.

S'a surpat pământul pe ei. La minele de la Anina s'a întâmplat săptămâna trecută o dureroasă nenorocire. Datorită unui foc care a izbucnit în jurul unei mine, s'a surpat pământul acoperind trei muncitori, cari acolo în adâncul pământului se trudeau să scoată la lumina zilei bogățiile țării. Trupurile muncitorilor încă n'au fost scoase, căci prin coridoarele acelea lungi nu se știe precis unde lucrau în clipa nenorocirii. Se fac încă săpături ca să fie scoși și îngropați creștinește.

Un foc urlaș. Prin comuna Dămănești, jud. Prahova, trece o conductă mare de țifel. Nu se știe din ce pricină conducta s'a spart la marginea comunei, într'o vale, în care s'au scurs apoi 12 vagoane țifel. Din nebagare de seamă a păzitorilor, cele 12 vagoane țifel au luat foc. Flăcările s'au întins cu înălțime la locuințele apropiate, nimicind în întregime gospodăria unui țăran. În total focul flăcările aveau o înălțime de 30 de metri. Dacă nu soseau pomplierii din Ploiești, cari după o trudă încordată de o oră au stins focul, ar fi ars întreaga comună.

Grevă în adâncul pământului. La o mină de cărbuni din Anglia, 31 de muncitori au declarat grevă cerând conducătorilor să li-se ridice plata. Ei nu vreau să lese la suprafață și nu mai vreau să mănânce nimic până ce nu li-se va îndeplini cererea. În același timp însă, conducătorii minei au declarat că nu stau de vorbă cu minerii până ce nu vor leși din mină.

A adormit și s'a răsturnat carul cu el. Un tânăr de 16 ani, numit Pop Grigor, mergea în car tras de cai pe drumul dinspre

Cavnic (jud. Satu Mare) la Baia Sprie. Caii mergeau încet, oboseți de drum și de povara la care erau înjogați. Feciorul, obosit și el, a adormit în car. Caii au mers liniștiți câțiva timp, dar la o cotitură a drumului s'au răsturnat într'un șanț mare, târând după ei carul și pe feciorul ce dormea dus. În adâncul pământului au petrecut o noapte întreagă. Trecătorii de a doua zi au dat peste ei. Caii erau numai răni, carul sfărmat iar feciorul, cine știe după ce chinuri groaznice îndurate acolo în singurătate, a trecut în împărăția de dincolo de mormânt.

Toți călătorii dintr'un vagon au fost jefuiți. Vineri trecută, noaptea în spre sâmbătă, toți călătorii dintr'un vagon mixt de cl. I. și a II-a din trenul Cernăuți-București, au fost jefuiți de un hoț de buzunare. Călătorii dormeau, și lucru curios, nici unul din ei nu s'a trezit. Din această pricină s'a născut bănușala că hoțul l-a amețit cu ceva gaze ca să doarmă un anumit timp. Călătorii s'au trezit în gara Buzău. A observat mai întâi o doamnă că-i lipsește ceasul. Apoi un senator că-i lipsește un cufăr cu lucruri de preț și rând pe rând s'au găsit toți păgubașii. Hoțul, ori poate hoșii, n'au putut fi prinși.

Un rămășag cu bucluc. Tânărul Alexandru Podoleanu din comuna Păuleni, jud. Cetatea Albă, a făcut rămășag cu mai mulți muncitori că stă două minute în cisterna din vine unde se găsea drojdie de vin ce fierbea. După două minute, văzând că nu mai lasă, muncitorii au intrat să vadă ce-i cu el. L-au găsit căzut în pământ, în nesimțire, și cu toate sforțările nu l-au mai putut aduce la viață. A murit asfixiat.

Cât porumb avem. În anul acesta s'au produs pe pământul țării noastre patru milioane opt sute de mii tone porumb. Un milion de tone se poate trimite peste graniță, se poate vinde străinilor, restul însă trebuie să rămână pentru trebuințele țării, mai ales că unele cereale, ca orzul și ovăzul, din pricina secetelor nu s'au făcut aproape de loc. În ce privește grâul, se pot trimite peste graniță trei sute de mii de tone. Se vorbește însă că guvernul nu va permite ca grâul să iasă din țară, deoarece situația Europei nu e prea liniștită și, în împrejurările de azi, multe se pot întâmpla de pe o zi pe alta.

În fața judecătorilor pentru un ou. Întâmplarea de mai jos nu e de la noi, a avut loc într'un orașel din Polonia. O țărăncă a-

Foc mare în comuna Craidorolț

Isprava unor copii cari s'au jucat cu chibrituri — Peste 40 de case și gospodăriile s'au prefăcut în cenușă

Copiii fără supraveghere fac adeseori mari răutăți. Așa au făcut de curând în comuna Craidorolț din județul Sălaj, unde, jucându-se cu chibrituri, au aprins o șură în ziua de Miercuri 9 Octombrie. În câteva minute șura întreagă a fost cuprinsă de bobotale și focul s'a întins cu o înălțime uluitoare la casele de prin prejur. Până au putut prinde locuitorii satului de veste, flăcările au încins un întreg colț de sat și ardeau cu mare cumplităre peste 40 de case și acareturi economice.

Proprietarii acestor gospodării se frământau desnădăduși printre iluziile de balauri ale focului și nu puteau să mai facă nimic. Atâta doar să-și

smulgă părul de durere și să blesteme cu amar. Prin coșoțe ardeau rămăntorii, răspândind miros înecător. O femeie văduvă și necăjită, umblând să-și mântulească niște boarfe a primit arsuri grele la cap și la picioare. Tot asemenea un copilăndru de 16 ani.

În total s'au pus în foc 45 de case și gospodării, dimpreună cu toate bucatile adunate în toamnă. Tot atâtea familii au rămas pe drumuri, fără adăposturi și fără hrană, acum, spre iarna care se apropie.

Mare păcoste sunt copiii fără supraveghere, pe urmele cărora suferă nu numai părinții lor ci atâtea lume nevinovată. Să fie de învățătură pentru toți.

vută, a cumpărat dela o surată de a ei o găină de soiu, cu gândul ca s'o pună cloșcă să aibă tot găini mari. În timp ce-i număra banii, găina a ouat. Și de aici ceartă că oare al cui e oul. Cea dintâi spune că-i al ei, deoarece găina încă n'a fost plătită. Cea de a doua spune că târgul a fost încheiat când a ouat găina și astfel oul i-se cuvine ei. Cearta s'a prelungit și poate nici astăzi nu s'ar fi isprăvit dacă n'ar fi venit poliția care a luat declarații dela amândouă femeile și a înalțat cazul judecătorilor, cari în curând vor hotărî: cui aparține oul. Năcazu-i că oul s'a stricat de atâta vreme.

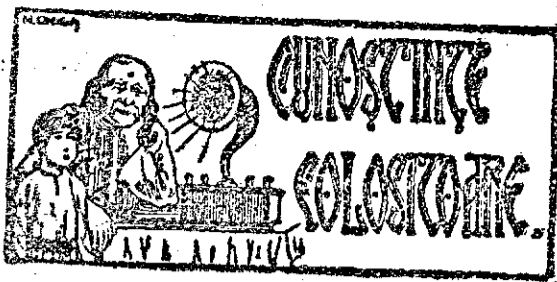
Romii iarăși se mișcă. Cât au fînut căldurile verii, „Romii” din țara noastră n'au mai dat semne de viață. Nu se mai auzia nimica nici de d. Lăzurică „literatul”, nici de alți „voevozi” și „organizatori pe țară”. Acum vine veste că în ziua de 20 Octombrie va fi iarăși mare adunare a Romilor la București în sala „Rodica”, unde vor vorbi dd. Arhimandrit Calinic Șerbolanu, Gh. Lăzurică și alții. În program, la loc de frunte, este pusă filmarea adunării (luarea în chip), apoi alegere între conducători, care să fie mai mare, că până acuma au fost două tabere, una a lui Lăzurică și alta a voevodului Niculescu Gheorghe. Va vorbi și d. Zima Andreia dela Blaj, șeful pentru Ardeal al Romilor, care este un om așezat și bun conducător.

Corable rătăcită pe Marea Neagră. La începutul săptămânii trecute a plecat dela Constantinopol spre Constanța o corable turcească, mănătă de vânt cu ajutorul pânzelor. Când a ajuns în mijlocul mării, a început să sufle un vânt puternic. În câteva minute pânzele corăblei au fost sfărțicate, din care pricină n'a mai putut înainta. A fost silită să stea astfel loculul șapte zile. Măncarea corăbierilor s'a terminat a doua zi, căci n'au luat cu ei decât atât cât le trebuia pentru un drum la Constanța. A șaptea zi, după cinci zile de foame, au văzut un vapor românesc, trecând prin apropiere. Marinarii au început a-i face semne desnădăjduite. Comandantul a oprit vaporul și a trimis pe un marinar, cu barca, să vadă ce-i cu corabia ce se leagănă în mijlocul mării. Aflând despre ce e vorba, comandantul vaporului a trimis celor depe corable de-ale măncării și a înștiințat un post turcesc ca să trimită ajutor corăblei cu pânzele sfărțicate.

A născut în gară. Femeia Floarea Dascăl, de 27 ani, de fel din comuna Moroleni, Jud. Dâmbovița, a fost dăminca trecută la o nuntă a unei rude într-o comună învecinată. În drum spre casă femeia s'a oprit în gară la Pacioasă ca să ia trenul. Din pricina oboselii dela nuntă poate, în gară a ajuns-o durerile fierii și a născut un băiat.

A căzut în fântână și s'a înecat. Un copil de 3 ani numit Constantin Șerban, de fel din comuna Smeeni (Jud. Buzău) se juca într-una din diminețile trecute în curtea părinților. Alerga fericit după un câțel ce dădea bucurosi din coadă. Se jucau ca doi prețini buni. Deodată câțelul s'a îndreptat spre fântână și copilul a fugit după el. Cum fântâna nu era înconjurată, copilul a căzut în ea și s'a înecat. Părinții plâng acum cu amar și se trag de păr de durere gândindu-se că ar fi putut acoperi fântâna și copilul scăpa de nenorocire.

x Atragem atențiunea CITITORILOR NOȘTRI asupra inseratului a fabricii HEINRICH FRANCK SÖHNE S. A. R. pentru Industria Produselor de cafea, București-Brașov.

In grădinița cu flori

— Odoleanul —

În celea mai multe grădinițe cu flori, se găsește o floare frumoasă, care înflorește mult și cere puține îngrijiri, anume *Odoleanul*.

Sunt mai multe soiuri de odolean. Între acestea, unele cresc sălbatice pe câmp: prin fânețe și prin locuri umede; altele cresc cultivate prin grădini.

Celea cultivate prin grădini, în urma îngrijirilor de cari s'au împărtășit, s'au depărtat mult de celea sălbatice, devenind flori foarte frumoase.

Între acestea celea mai cunoscute sunt: *Odoleanul pitic*, crengurit chiar dela fața pământului și cu flori numeroase de culoare roșie. Sunt soiuri pitice și cu flori albe sau cu flori albe și roșii. Toate înfloresc din Iunie până în August și florile țin foarte mult.

Odoleanul roșu, cu tulpini crengurite și înalte aproape de un metru. Flori roșii, foarte mirositoare. Înfloresc din Mai și până în August.

Odoleanul cu trunze înguste. Are flori de culoare roșie-deschisă și mirositoare.

Dintre soiurile de odolean, ce cresc pe câmp, mai cunoscut este cel numit și *Iarba pisicilor*. Acesta are rădăcini fireoase, ce răspândesc miros neplăcut. Acest miros face ca pisicile să-l caute pentru hrană. Tulpina e înaltă, aproape de un metru. Florile sunt trandafirii sau albe și mirositoare.

Toate soiurile de odolean sunt foarte cunoscute. Femeile dela sate poartă la brâu crenguțe de odolean, crezând că le aduce noroc în dragoste. Iar feciorii la joc cântă.

„Foate verde odoleană

„Asta-i mândra, mândruleană.

Rădăcina de odolean e întrebuințată și la leuirea boalelor. La început, rădăcina are gust dulce, mai târziu devine puțin amară. Rădăcina se zdrobește mărunt și se fierbe în apă curată. Apoi apa se strecură și se bea zilnic câte 4—5 linguri. E bună pentru potolirea zgârciurilor din stomac, pentru dureri de cap și pentru nedormire. Se întrebuințează și la lungoare și la boalele de rinichi. Niciodată însă să nu se folosească fără a se cere și sfatul doctorului. Doctorul știe să spună dacă boala se poate leui cu odolean și în ce chip să se pregătească leacul din Odolean.

Odoleanul se întrebuințează și pentru vindecarea boalelor la animale. Mai cu seamă boalele de splină, frigurile, înțepenirile, colica și viermii se pot leui cu odolean.

Și pentru leuirea boalelor la animale se folosește tot rădăcina care se zdrobește mărunt și se dă vitelor și oailor câte 30—60 grame tot la 3 ceasuri odată, oilor câte 8—15 grame, iar cânilor câte 1—2 grame.

Odoleanul e bun și pentru pustiirea

Fructele românești

Țara noastră pe lângă petrol, sare, cereale și lemn, mai exportă o mare cantitate de fructe. Mai zilele trecute un mare ziar din capitală, aducea îmbucurătoare veste, că fructele românești au ajuns pe piața Palestinei. În Palestina fructele românești sunt căutate din ce în ce mai mult, astfel, că în această țară exportul nostru crește.

Fructele destinate exportului trebuie să fie bine împachetate, pentruca să ajungă nevătămate la locul de destinație. Pentru acest scop s'au făcut lădițe anume destinate pentru diferite feluri de fructe ce se exportă. Împachetarea lor se face cu foarte mare îngrijire, după ce fructele au fost sortate. Sortarea fructelor trebuie făcută pe specii și de oameni cari se pricep. Această sortare poartă numele de standardizare.

În străinătate trebuie să se exporte numai fructe de acestea, ești numai astfel vom putea asigura o bună plasare a fructelor românești, numai astfel vor fi căutate de consumatorii străini.

Pe piața Palestinei au ajuns, mai ales, merele românești. Noul transport de fructe care urmează să se facă va asigura plasarea surplusului de fructe din țara noastră, care pe drept cuvânt se poate numi: România fructelor.

Ar fi bine să nu fie grădină în care să nu se aște pomii producători de fructe. Dacă nu este, dar cu toate acestea la noi în puține locuri, vom găsi o standardizare a speciilor de pomi pe sezoane, cari să producă fructe după cererea consumatorilor. Unii carii să aibă fructe coapte mai de timpuriu sau mai târziu.

Uade vom găsi oare că se dă o îngrijire acestor pomi mai sistematică, mai gospodărească?

Șoarecilor, însă numai amestecat cu spânz și cu făină de seară. Acest amestec se presară în găurile de șoareci. Șoarecii mâncându-l, se prăpădesc.

Odoleanul, atât cel sălbatic, cât și cel de grădină, crește bine ori și unde. E foarte bun însă pământul nisipos și pietros.

Pentru odoleanul roșu e foarte bun pământul văros.

Se înmulțește prin semințe. Se sãmănă prin Martie—Aprilie și se plantează, cel pitic la depărtare de o palmă între fire, iar celalalt la depărtare de o jumătate de metru.

Ion Popu-Câmpeanu

Putine sunt lozurile acele. Ba, ceva mai mult, în loc să-i ocrotască, li distrug, lovindu-i cu bucați de lemne, când deabia a început fructul să mijască. Copiii fac din ei adevărată batjositură.

Dragostea față de acești pomi este foarte puțin răspândită în suflata și chiar a oamenilor mai mari. Ei consideră pomii ca niște lucruri cari n'au nevoie de nici o îngrijire, orându-le numai să producă din greu. Nu caută să le vindecă boala de care suferă, să le ocrotască viața, ci atunci când nu mai pot produce din cauza diferitelor boale toporul nemilos curmă viața acestor pomi cari sunt o comoară a grădinilor noastre.

Vemiturile mari cari ni-le procură pe lângă o muncă aproape nesemnificativă, ne ajută mult în împlinirea trebuințelor gospodăriei și casei noastre, pe lângă care fructele consumate de noi ne asigură o sănătate puternică și o viață lungă. Cu adevărat doctorii zic: mâncați fructe cât mai multe, căci ele vă asigură o viață frumoasă și sănătoasă.

Avantajele culșese de pe urma lor trebuie să dea de gândit bunilor gospodari și să caute a îngriji pomii grădinilor și livezilor pe cari le au împodobite cu acești binefăcători și omului. Grija bună aduce rodul înșutit și înșutit, dând adevărată răsplată a muncii omului.

În felul acesta vom putea avea grădini cu pomi și fructe cari vor face cinste țării noastre, iar în momentul ce produsele vor trece granița, ne vor face o recomandare bună, ne vor face cinste, ne vor arăta ca pe un popor de buni gospodari și de oameni civilizați.

Olimplu I. Barba

Mulțumită publică.

Exprim și pe această cale sincere mulțumiri următorilor mărinimoși donatori, cari au binevoit a contribui cu obolul lor pentru a procura un elopot pe seama bisericii noastre greco-catolice române din Șercaia, județul Făgăraș și anume: *Câte 1000 Lei:* Ioan Munteanu și soția Maria s. Prună. *Câte 500 Lei:* Gh. G. Miroșescu, fost prim-ministru, Max Ausait. *Câte 300 Lei:* Dr. Aurel Dobrescu, deputat de Făgăraș, Casa Grigorie Capșa. *Câte 250 Lei:* Gheorghe M. Radu. *Câte 200 Lei:* Terențiu și Maria Vlad, Valeriu Motoc, Mateiu Maier, Aron și Emilia Buneci, Flavia Covoran, Lucreția și Paulina Sabo, Banca „Șercaiana”, Dragomir Niculescu. *Câte 100 Lei:* familia Valeriu Vlad, Alexandru și Maria Fechet, Ioan Văduva și soția Florica, Familia Gheorghe Stoica, Ștefan Capșa, Marin și Anica Rădulescu, Bucura Lazăr Dobre, R. Kaapp, D. Casan, Tudor Stoica Man, Gh. Naumescu, Sextil Maier, Gheorghe și Maria Tiliucă, Milan și Ana Leibaer, Ioan Gh. Radu, Andrei și Flavia Prună, Alex. Dumitriu, Petre Toma Prună, Gheorghe Hălm, familia Neagu, Gheorghe Pantea, Șofron Cornea, Nicu Boier, Ioan Sglimbea, Traian Oprea, Domnica Oprea Petru și Emilia Prună, Gheorghe și Ludovica Lucăciu, Constantin și Maria Mahaiu, ing. B. Neamțu Craiova, Paul indeseifrabil București, indeseifrabil București, Aurel Petrescu, Terențiu Vlad iun. Maria Moldovan, Alexandru Mzei, Ioan Nistor.

Câte 80 Lei: Restaurantul Copșa. *Câte 60 Lei:* T. Murărescu, Ioan R. Știrbu. *Câte 50 Lei:* Dr. Serafim Oana, ing. Mihail Sârbu, Cezar Dumitrescu, Valentin Buneci, Ioan Coaciu Bela Matcoie, Iosif Kalikin, Vasile Marinescu primpretor, Maria Schuster, sucursala Henrich Schul, Dr. A. Socăciu, Farmacia Steiburg, Gh. Grasl, Andrei Vég, Dumitru Neagoie notar, Partenie Avriganu, R. Schulleri, Mihail Pfaff

86, Maria și Gliceria Prună, Alexandru Ivanitzki, Gheorghe Cismașiu, Ioan Moldovan, Anica G. Bolegă, Iacob Vrhover. *Câte 45 Lei:* Horia Cloșca Crișan. *Câte 40 Lei:* Vasile Bârsan, Ieronim Maier, Traian Eugen Bolfa, Vlad Amzeș, Ioan S. Turcu, Carol Șandor, Nicolae Șteavu-Bordeanu, notar, Iulietta Binder, Ștefan Șișoș, Charles Leroi, T. Cereșanu, V. Penescu Aurel Petrescu, Ioan Șerban, Ștefan Moldovan, Danilă Bucuță, D. Lazăr, N. N., N. N., Maria Sanea, Gh. Botez. *Câte 30 Lei:* Gh. Capătă, Ioan Chiția, Francisc Orban, Iosif și Paulina Kovacs. *Câte 20 Lei:* Ana Precup, Ana Vissu, Maria Dumitrescu, Ilie Boier, Iuliu Balogh, Crăciun Stănga, Salustiu Prună, Ioan Tontsch, Ioan Liha, Gheorghe Coman, Francisc Petioky, Ilie Stănga, Gheorghe Bartoș, Dr. Ioan Roth, familia Septimiu Tunzoiu, Iosif Bulla, Gheorghe Roman, văd. Eleonora Vlad, Iosif Divora, Gh. Stanciu, Gheorghe Iosif, Alexandru Hoshazi, Anibal Iiescu, F. Coman meșerie, Gh. Rădulescu, Albert Obert, Alexandru A. Tutușaru, Ioan I. Limbău, Gh. Radu, Teofil Bălea, Nicolae Stanciu, Constantin Prădescu, Nicolae Aldea Cohalm, Dumitru Gh. Mutu, Aneta și Margareta Divora, Ecaterina Codreanu, Ioan Bârsan, Ioan Câmpăan, C. Demetrescu, D. Diabinișian București, indeseifrabil Buc.

Câte 15 Lei: Gheorghe Frăncu, Rșveica Tăllan. *Câte 10 Lei:* Remus Modorcea, Emil Ghircioaș, Constantin Costăche, Anastase Anastasescu, Lenka Schnell, Emerie Zigmond, Mihail Gropper, Ghițescu, Pascu Lăcătuș, Gheorghe Gălățanu, Dumitru Huatai, Nicolae Stănga 341, Alexandru Crăciun. *Câte 7 Lei:* Toader Iepure. *Câte 6 Lei:* Gheorghe D. Stănga. *Câte 5 Lei:* Iosifina Socăciu, Ștefan Mușat, Nicolae Costea, Nicolae Radu. *Câte 3 Lei:* Nicolae Costea. *Câte 2 Lei:* indeseifrabil Craiova.

Petre Vlad cercarist din Șercaia a donat 10 măzi cartofi iar parohienii greco-catolici din Șercaia au dăruit fiecare familie câte 1—2 saci cartofi, cari au fost apoi valorizați în bani, fiind vânduți la gară. Inocențiu Prună din Șercaia ne-a dăruit 2 lagăre de aramă la preț de 350 Lei.

Elopotul a costat 21.220 Lei și a fost cumpărat dela firma Gheorghe Dumitrescu, fabrica „Oituz” splaiul Unirei 87, București I. Recomandăm cu toată căldura această firmă tuturor celor cari vor să cumpere elopote, căci e o firmă românească și solidă, care ne-a garantat pe timp de 50 ani suavul și durabilitatea elopotului.

Exprim deasemenea vii mulțumiri domnilor: Valeriu Vlad, Terențiu Vlad și Alexandru Fechet, originari din Șercaia și domiciliați de prezent în București, cari împreună ne-au colectat suma de 7847 Lei, de pe la cunoscuții lor din București și Simia.

Acest elopot a fost sfârșit în ziua de 6 Decembrie 1934, intru onoarea Sfântului Ierarh Nicolae.

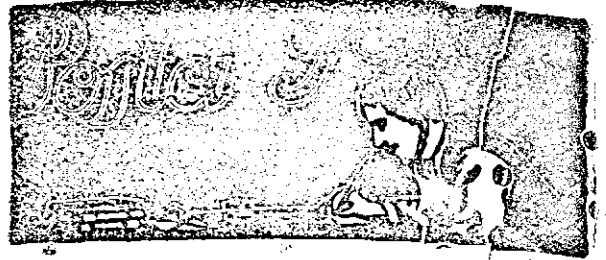
Tuturor mărinimoșilor donatori le exprimăm și pe această cale sincere mulțumiri. Bunul Dumnezeu să le răsplătească înșutit tuturor aselora, cari aduc daruri și fac bine sfintei noastre biserici.

Valeriu Crișan
paroh gr.-cat.

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Ioan Bochis, preot, Ceanul Mic.
Am primit cei 150 Lei despre cari faceți întrebare. I-am trecut în abonamentul anului curent.
P. Ioan P. Pop. Cei 150 Lei de cari ne întrebați i-am primit.

Am primit câte 150 Lei dela următorii: Arion Peculea, Vasile Cosma, Of. parohial Vălcăul de Jos, Victor Tîmaș, Ioan Gherghel, Of. parohial Bogat M., Reun. »Imaculata Concepție« Șimleu.

Alte sume: Petru Filip 140; Victor Silaghi 300; Pr. George Bone 675; Victor Socol 55; Anton Erdeș 225; Rusu Ioan 40; Tăgorean Ioan Șarmaș 45; Ioan Mărginean 175; Ludovica Pătălău 75; Ioan Barna 60; Victor Aron 300; Mureșan Nuț și Gavril 300.

Redactor: IULIU MAIOR

Legea noastră strămoșească, biserica unită cu Roma, este tot mai mult atacată de către ortodocși.

Aproape nu este zi să nu ni-o atace cineva. În săptămânile din urmă ni-a atacat-o chiar d. ministru al cultelor Al. Lapedatu. Cei mai mulți dușmani ai noștri spun că, deodată cu întemeierea României-Mari, biserica unită nu mai are nici un rost.

Biserica unită însă nu numai că nu și-a terminat misiunea mare pe care o are, ci rosturile ei în viața națională sunt adânci și nesdruncinate, dupăcum a arătat mai nou la Blaj d. ministru al justiției Dr. Valer Pop.

Mai mult. Noi nu suntem o biserică nouă, de abia 235 ani, ci mult mai veche decât cea ortodoxă, pentru că nu biserica ortodoxă este biserica strămoșească a neamului nostru, ci biserica noastră unită cu Roma.

Celce vrea să se convingă despre aceasta, să ceară dela oricare librărie Nr. 8. din „Cărțile Bunului Creștin” scrisse de păr. profesor Iuliu Maior:

Legea strămoșească,

în care va afla, care este legea noastră cu adevărat strămoșească, binele pe care ni l-a adus ortodoxia și foloasele unitii cu Roma.

Broșura cuprinde 116 pagini și se vinde numai cu 15 Lei la toate librăriile. Celce cere prin postă dela Librăria Seminarială din Blaj cel puțin 10 exemplare deodată, mai primește și un exemplar în cinste, pe lângă că Librăria plătește și speșele postale.

Știre Medicală. Med. Univ. Dr. CAMILA GRÜN-TRENCSINER medic în Blaj, Str. Timoteiu Cipariu No. 23 (în casa prăvăliei „Ajutorul”, O. Dragea) specialistă în stomatologie, s'a reîntors din călătoria de studii din străinătate și a început din nou consultațiile, pentru boli interne, femei și copii, cât și pentru boli de dinți și de gură.